

14. Jan. 1975

FAKTA

Dato:

14. Jan. 1975

Sidetæl:

Notes Fortsat 1974 3B, 1 1975 s. 30-
36

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at "følge med bilen" ikke
er beundringsværdig, men
en yndt værdig.
Du den ene side ønsker
man at man kunne være
sig selv, og på den anden
side vil man ikke være
der fordi det måske ikke
passer med dets tendens
at man er den man er.
Derfor foreslår man at
følge med hvorved man
følger fra sig selv, ja gør
for at man prøver at skubbe
med sig selv og netop
derfor opstår det stille
med sig selv af ens ønske,
man bliver yndt værdig,
stedet for beundringsværdig.

Paris.

74-7-75.

Jeg læser den er en
udstilling af de angelske
Art & Hængsels folk, og straks
begynder hun tænke at hun
måtte hvide for at bevise
sig at helt andet sted kan
hvor kunstner er meget ganske
andret end man er vant til.
For det første må man
spørgse om det er muligt, og
for det andet om det er
muntligt for mig? af Wiener-
Art & Hængsels folk, og hun
har foreslået, man skal
at bevise sig over i sproget
spørgsmål, det kan for
at skulle den ene formål
med en anden, tale balancer
på kanten af det literære.
Det er ikke hvad jeg dog.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- men om, men deri med en
kunst i a) hæng af anviser
formals me det vise sig
form - juve eller indel spray
Det er hvad is fortvilet
slås for at du frem til
med mine mon her og be-
og omslutning af billeder på
illustrerede blade, men det
bliver kun et kort promis.
Det ender altid med at
blive en bestemt mellem
maleri, collage og formon-
-tune veldsi og form der
i det kende kens her
trindt med kens skil-
-væden og dens skil-
Når je klipper disse billeder
i et af de forskellige blade
er det af en hel mængde
forskellige årsager, det kan være
fordi det er en annonce is
finder sig i det hsk, at
maleblade der er tillet
små løst, en eller anden
et i det i et un sig som
ofte af udførelt bestaffan-
-hed - kort sagt hvad disse
billeder for keller - mig om de
myster - kende - men i dette
møde med det den illustrerede
presse og dens reklamer er
tilde og helt ind.
Dog - det lykkedes mig at sæl-
-blot for mig at du mig
mere ind af et så stort bil-
-lede end en anden skil-
-som hed, det is sig i bil-
-lede og som is gerne vil
-lede og som is gerne vil
afstøre, udførelt for andre
for flygtes. Det står for
mian, ville man ligeså det
på gældende tilde ordentlig
men forblive i den rumme lig

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- min. I stedet for brænde man
shille sig spørgsmålet: hvad
er det der gør alle folk
i det hst, smageligt, indoktri-
nerende, o. s. v.? Det er sand-
synligt man da ville finde
penn. til at det var meget
meget lidt man skulle ~~gøre~~
forandre ved billedet for
at den gængse ligning
kunne være mere pen, men
anden arbejder man is ikke
holder tingene i ro. man
måle og være oven på det
Så det bliver altså sjovt
og der der fapperede mig
ved følel da is valgte
det første mlt.
Damen har rent faktisk
bestemte konjektur har selv-
følgelig en dybere årsag: vil
is acceptere virkeligheden
til fordel for Kunsten eller
til is, ikke?
Hvis is af stier fra en ord-
drevne arbejdsdel af den
del af virkeligheden som et
sådant billede fra et uge-
blad repræsenterer vil kon-
sekvensen være at is må
betragte det som virkelighed
og ikke blot som et ut-
gængs punkt for ~~en~~ arbejds-
forholdet. Det vil betyde
at is må gøre mig en hel
masse psykologiske, sociale
og politiske punkter, som for
Kunstnerne formelle desuden,
man is har jo ofte nok
på den side så der bliver
mig uindtaget eller i det
mindste for lidt angæret

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

i disse Kritiker vil de
kun danne udgangspunkt
for mit arbejde.
Strøfdes det i lide at jeg helst
undgår at se billedtiden
i offentl. og hellere vil komme
mig for uden i Kunstst.?
Der er søgen i min panna
-ville der er li same er et
uligt for at kunne siges
mig for i billedtiden (der for
til min er jeg om) til de
"rene" Kunstværk som Ad. Rein-
hardt, Agnes Martin, Carl
Andre, R. Rasmussen o.s.v.)
men som her har jeg en
stortrivsel om at danne
søgen lig hos Kunstst. er
helst for mig.
Hvad grunder jeg denne
trivsel på?

Her må lige indskydes at
jeg med denne søgen efter
i billedtiden er bevidst, i alle her
nogen form for ambition om
at kunne påvirk eller ender
verden eller de sociale politiske
tilstande, men altså at ender
noget hos mig selv - her
mig selv at SE i billedtiden.
Min trivsel er grundet på
min tilværelse som
den former sig i sin be-
-tækt. Og hvordan former
den sig som den er mig, er et
privatliv at mit studium
-me for holdt til billedtiden.
Jeg har på punktet på det
faktiske punkt grundet at
her ville der stå noget
(hvad der ville stå her på
udspejling så ofte så

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

je i lille gids- optage del).
1/2 var så af viden med
af valteklar med i det
- heden af mine dag drømme
- me havde meget ens plads.
Nu så det je (og Bøddel)
her i Paris fuld stand
i søbet på resterne af mine
fibelige drømme, af stillet
på en bær ubehageligt antager
min hjerte for at realiserer
mine ideer der der for altid
når ud over projektet stadiet.
Resultatet er at je kunstner-
- rikt som menestabile betæ-
- ger mig i en spiral- rikt-
- er en for mig uden svar.
Nu b) er det lille lit mig
at arbejde en vild som
ud ad rethed ubehageligt, men
en us veltid vilten mellem
ide og dens måske udvirkning,

dens mere direkte spor ville
kunne for mig ud af denne
spiral.
Det vil give mere nøjagtig
- de at have sådanne bøger
- deler af annoncer og artikler
- billeder hvis der skal være
min hjerte for at Monja
- for andre med dem.
Men - da je i det vil be-
- strøbe mig med vildt-
- heden bliver resultatet
denne helt ubehageligt
ubehageligt. Det er behageligt
og lettere og søge for
Monja og spille rollen
som den en samme store
vedens herre.
Det er for en stor del et
spørgsmål om den anden side.
Det er lettere at lade dem
bære deres egne skove gange

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

end at buse et i min hvid-bleg
blev gule meget - for fanden.
Kunsten man sid i denne
på i røde hoder så bære det
i hvide alene at man er stumbe
- og på en skilling til den, men
også (og det er meget i sig selv)
er pinat til at buse alle
de med det og drektør der
følgende med.
Man der er ja ja i hvide.
Ja, man godt sidde og skrive
hvide og afstørende ting
om kunstlivet og dels man
- Kædet, som have til hvide til
at afstør det, man det er
ja så navn og i pinat
i for hvid, en. og i røde hoder
er man angre blyge, mine
uopgøret dels buse på
min undulde over, at ja står
inden for det kunstliv, dels

for at holde liv i myten om
mig som den altid uforfædte
de anerkendt - hvad ja ja
kun er i mine dag dregm-
- me men i alle i i røde
- hoder.
Ja, efter mig be mest, for
måske ender ros og blyge på
studen, måske nogle bly-
- blyte bly, men i hvide ja ja
drektør som hvid det
var i røde hoder ja var
hvide med i med mine ider,
hvide bly skindlet på ider
til hvid bly.
Det er fuldstændig i sig selv
alt som man, man - er denne
lange selv anker og i hvide myt-
- tes bly, man ja hvide
uopgøret end ja efter?
Det er under alle omstæn-
- digheder også en dag dregm

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at her at man så den hokus-
-pokus man prøvde sig.
Det der skal blot er ikke
den sædvanlige dreng om en
grad vis forandring (enten
forandrer B mig lige nu
i dette sekund eller også
ikke) det er mere nedven-
-delt med en betagelse af ubet-
-det indsigte i hvordan

B. Junger.
For den erfaring har man
dog efter hændelsen gjort at
der det man prøver man
gør forresten det gør man
et sekund efter at man
har erkendt det som forløb.
Derfor tror man og høre
med at betagelse sine hand-
-linger som forløb, men
dermed være ydmyk og
-mødt som me på dem,

måje betagelse hvad man gør.
Lille for at finde ud af hvor-
-for (der kan man også ikke)
man alene for at gøre sig
betagelse hvordan man Junger
- det er meget lig sig.
At dele sine hændelser i
ny bry og forløb er dermed
hjemmende og alene problem
og kan ikke betagelse.

